

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419010096
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5419010096.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2021 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/16/2019 z 15.4.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom, sp.zn. 2T/16/2019 z 15.4.2021 podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného K. A., nar. XX.X.XXXX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, sp.zn. Pv 65/16/5503 zo dňa 23.4.2019, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

ako rodič v Liptovskom Mikuláši, v obci U., okres Dolný Kubín a všade tam, kde sa zdržiaval, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/10/2015 zo dňa 27.8.2015, právoplatným dňa 25.9.2015, v zmysle ktorého bol povinný prispievať na výživu maloletého syna N. A., nar. XX.XX.XXXX v sume 150,- eur mesačne vždy do 19 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa Z. Z., nar. XXXX, túto povinnosť si neplnil pravidelne od 1.10.2015 doposiaľ s výnimkou týchto dní, kedy zaplatil sumu 150,-Eur a to dňa 30.1.2017, 7.3.2017, 28.3.2017 a 24.4.2017 a takto konal napriek tomu, že od 6.2.2016 mu úrad sociálnych vecí v Írsku vyplácal sumu 188,- eur týždenne, pričom neboli zistené žiadne prekážky, ktoré by mu bránili nájsť si prácu s dostatočným príjmom, čím mu za obdobie od 1.10.2015 doposiaľ vznikol dlh na výživnom voči maloletému synovi N. A. vo výške 5.500,- eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor písomným podaním zo dňa 19.4.2021, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.4.2021, a to v neprospech obžalovaného K. A., čo do výroku o vine, aj treste. Podané odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 10.5.2021, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 12.5.2021 nasledovne:

Prokurátor priamo v podanej obžalobe žiadal súd, aby vykonal konanie proti ušlému. Súd na základe tejto požiadavky dňa 28.5.2019 opatrením, sp.zn. 2T/16/2019 podľa § 360 Tr. por. začal konanie proti ušlému. Obžalovaný už počas prípravného konania vedel, že je proti nemu vedené trestné stíhanie, z tohto dôvodu si zvolil aj obhajcu JUDr. Jozefa Škerdu, ktorému dňa 25.3.2016 podpísal plnomocenstvo. Má za to, že už v čase podpísania plnomocenstva si bol vedomý svojho konania, ktorým sa dopúšťal trestnej činnosti, preto sa naďalej zdržiaval v zahraničí, nakoľko v krajine kde sa zdržiaval (Írsko), nie je zanedbanie povinnej výživy trestným činom a teda nie je možné jeho vydanie na trestné stíhanie do Slovenskej republiky. Obžalovaný počas prípravného konania mailom komunikoval s povereným príslušníkom PZ, ktorému oznámil adresu, na ktorej sa zdržiava, svojho zamestnávateľa a tiež uznal svoj dlh na výživnom, pričom mal záujem ho uhradiť. Obžalovanému vyživovacia povinnosť voči synovi N.

vyplýva nielen zo Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, ale mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/10/2015 zo dňa 27.8.2015, ktorým bol maloletý N. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150,- eur mesačne, vždy do každého 19 - toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého počnúc od 1.8.2015. Pri určovaní výšky výživného súd prihliadal na možnosti a schopnosti otca maloletého (obžalovaného), ako aj na jeho majetkové pomery. Počas prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom neboli zistené významné zmeny na strane obžalovaného, ktoré by mu nedovoľovali plniť si vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške. Poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný je zo skutku usvedčovaný okrem výpovede svedkyne poškodenej Z. Z. - matky dieťaťa, ktorá uviedla, že obžalovaný vyživovaciu povinnosť voči synovi N. neplní od 1.10.2015, okrem sumy 750,- eur, ktorú jej uhradil v roku 2017, aj vlastnými tvrdeniami, keďže podľa jeho vyjadrenia bol zamestnaný, následne mal príjem z úradu sociálnych vecí v Írsku v sume 188,- eur týždenne, teda vyživovaciu povinnosť si neplní vedome a úmyselne. V emailovej komunikácii sa obžalovaný snažil svoje konanie ospravedlniť nedostatkom finančných prostriedkov, čo bolo dokazovaním vyvrátené, pretože obžalovaný odišiel za prácou do Írska, kde sa zamestnal a dlhodobo tam žije. Pravidelný príjem mal mať do dopravnej nehody, ale ani po nej nebol bez finančných prostriedkov, nakoľko mu mali byť vyplácané sociálne dávky vo výške 188,- eur týždenne a okrem toho mu bolo vyplatených 10.000,- eur od poisťovne. Ak sa aj finančná situácia u obžalovaného výrazne zmenila, mal ako rodič, ktorý má povinnosť voči svoju maloletému dieťaťu, vyvinúť takú snahu na získanie zamestnania, z ktorého by mal príjem a teda by bol schopný pokryť vlastné náklady, ako aj uhrádzať aspoň minimálne výživné. Obžalovaný vôbec nespomenul, že bol po zdravotnej stránke nejakým spôsobom obmedzený na výkon určitého druhu práce. Ani z tvrdenia svedkyne nevyplýva, že by mal mať obžalovaný nejaký hendikep, ktorý mu bránil vo výkone určitého druhu práce. Matka maloletého uviedla, že s otcom dieťaťa nie je v žiadnom kontakte, podľa nej obžalovaný nemá dôvod vrátiť sa na Slovensko, nakoľko na Slovensku okrem syna, o ktorého nejaví záujem, nemá žiadnu rodinu a v Írsku dlhodobo žije aj jeho sestra. Tiež uviedla, že obžalovaný určite žije, pretože ho videla odfoteného na sociálnej sieti počas vianočnej párty.

Z vykonaného dokazovania má prokurátor za preukázané, že obžalovaný úmyselne neplní vyživovaciu povinnosť ani v minimálnej výške napriek tomu, že v rozhodnom období mal príjem a tejto povinnosti si bol riadne vedomý. Výživné mohol uhrádzať aspoň v minimálnej výške, a to aj v období poberania sociálnych dávok v Írsku. V predmetnom období boli zabezpečené dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného K. A.. Dokonca aj jeho emailová komunikácia bola v jeho neprospech, nakoľko z nej vyplýva, že si je vedomý svojho protiprávneho konania, chce dlhované výživné uhradiť, v tejto korešpondencii neuvádzal žiadne také dôvody, ktoré by mu bránili vo výkone určitého povolania, z čoho by bolo možné vyvodiť záver, že mal obmedzené možnosti, ktoré by súd mohol vyhodnotiť v jeho prospech. Aj svedkyňa Z. Z. - matka maloletého uviedla, že napriek tomu, že s ním nie je v žiadnom kontakte, vie, že obžalovaný žije v Írsku, pričom túto skutočnosť opiera o fotku zo sociálnej siete, na ktorej bol obžalovaný na vianočnej párty. Skutočnosť, že súdu nebola v rámci dožiadania vybavená právna pomoc týkajúca sa vyplácania sociálnej dávky obžalovanému, nemôže byť podkladom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje rozhodnutie okresného súdu za nezákonné a predčasné a preto žiada, aby nadriadený súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného (proti obžalovanému bolo vedené konanie ako proti ušlému) sa k odvolaniu prokurátora vyjadril písomným podaním zo dňa 18.5.2021, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 18.5.2021, a to nasledovne:

V plnom rozsahu sa stotožňuje s výrokom okresného súdu, ktorým bol obžalovaný K. A. oslobodený spod obžaloby.

Má za to, že z dokazovania vykonaného pred súdom, nevyplýva, že konaním obžalovaného boli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Vzhľadom na základné zásady trestného konania, a to prioritne § 2 ods. 10 Tr. por., je potrebné uviesť, že v trestnom konaní pred súdom sa uplatňuje zásada kontradiktórnosti, ktorá vo svojej podstate znamená diskusiu strán o predložených dôkazoch a argumentoch protistrany vo verejnom súdom konaní pred nezávislým súdom, ktorý je povinný rozhodnúť len na podklade dôkazov, ktoré boli pred ním bezprostredne vykonané.

Takisto sa stotožňuje s odôvodnením okresného súdu v rozsudku vo vzťahu k povinnosti zisťovať skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Táto povinnosť patrí orgánom činným v trestnom konaní, nie súdu.

V dôsledku takto vykonaného dokazovania a zhromažďovania masy dôkazov na hlavnom pojednávaní, aj po zrušení rozsudku okresného súdu zo dňa 28.4.2020, považuje napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. za súladný so zákonom.

Navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (prokurátor) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo síce podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodné. Okresný súd po bezchybnom procesnom postupe (splnenie zákonných podmienok pre vykonanie konania proti ušlému z dôvodov, na ktoré správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku), následne vo veci vecne správne a zákonne rozhodol, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. b) Tr. por., nakoľko dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní nebolo spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané zavinené neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným.

Krajský súd na úvod uvádza, že v prípade aktuálne preskúmaného rozsudku sa jedná v poradí už o druhé rozhodnutie okresného súdu v tejto veci. Predchádzajúci rozsudok vyhlásený v tejto veci okresným súdom dňa 28.4.2020 bol následne na základe obžalovaným prostredníctvom obhajcu podaného odvolania odvolacím súdom dňa 29.7.2020 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 2To/30/2020 zo dňa 29.7.2021). V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa v rámci ďalšieho konania po vrátení veci odvolacím súdom dôsledne postupoval v intenciách zrušujúceho rozhodnutia okresného súdu.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Plniac si prieskumnú povinnosť ďalej krajský súd dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, konkrétne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa ohľadne žalovaného skutku vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam, ktoré sa následne premietli do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku. Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v oslobodzujúcom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

V danom prípade bola na obžalovaného K. A. podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný mal najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplniť zákonnú povinnosť vyživovať iného a takýto skutok mal páchať závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, v podstate na tom skutkovom základe, že napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje maloleté dieťa, ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/10/2015 zo dňa 27.8.2015, právoplatným dňa 25.9.2015 v sume 150,- eur mesačne vždy do 19 - toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, túto povinnosť si neplnil pravidelne od 1.10.2015 doposiaľ (s výnimkou úhrady výživného v sume 150,- eur dňa 30.1.2017, 7.3.2017, 28.3.2017, 24.4.2017) a takto konal napriek tomu, že od 6.2.2016 mu úrad sociálnych vecí v Írsku vyplácal sumu 188,- eur týždenne, pričom neboli zistené žiadne prekážky, ktoré

by mu bránili nájsť si prácu s dostatočným príjmom, čím mu za obdobie od 1.10.2015 doposiaľ vznikol dlh na výživnom voči maloletému dieťaťu vo výške 5.550,- eur.

Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo Zákona o rodine. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatela, ktorý najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného alebo zaopatrovať iného (§ 207 ods. 1 Tr. zák.) alebo v konaní páchatela, ktorý sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej vyživovacej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného (§ 207 ods. 2 Tr. zák.). Zo subjektívnej stránky zavinenie vyjadrené vo forme „čo aj z nedbanlivosti“ (ods. 1) pripúšťa zavinenie nielen úmyselné, ale aj z nedbanlivosti. Zo subjektívnej stránky sa v ods. 2 vyžaduje úmyselné zavinenie. Pre trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepostačuje iba objektívne zistenie neplnenia vyživovacej povinnosti, ale vykonaným dokazovaním musí byť spoľahlivo, bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že sa jednalo o zavinené neplnenie vyživovacej povinnosti.

Z dokazovania vykonaného pred okresným súdom je nespochybniteľné, že obžalovaný si v žalovanom období voči svojmu maloletému synovi neplnil vyživovaciu povinnosť (okrem platieb výživného v dňoch 30.1.2017, 7.3.2017, 28.3.2017, 24.4.2017). I napriek uvedenému objektívnemu zisteniu neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným, okresný súd z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní správne uzatvoril, že u obžalovaného nebolo spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané zavinené neplnenie vyživovacej povinnosti, čím bol daný dôvod na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. b) Tr. por. Prokurátor v zmysle podanej obžaloby zavinené neplnenie vyživovacej povinnosti videl v tom, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil od 1.10.2015 napriek tomu, že mu Úrad sociálnych vecí Írska vyplácal sumu 188,- eur týždenne od 6.2.2016 (správne malo byť uvedené od 6.2.2015). Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/10/2015 bolo zistené, že obžalovaný podľa jeho vyjadrenia od 6.2.2015 poberal od Úradu sociálnych vecí Írska sumu 188,- eur týždenne, čo obžalovaný v tomto inom konaní oznámil v rámci správ, ktoré boli súdu doručené dňa 11.5.2015, 29.6.2015, 26.8.2015. V tomto trestnom konaní však nebolo obžalobou žiadnym spôsobom preukázané, že obžalovaný mal túto sumu poberať aj ďalej v žalovanom období neplnenia vyživovacej povinnosti podľa obžaloby od 1.10.2015. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že vina obžalovaného nemôže byť založená len na predpokladoch a domnienkach (t.j. že obžalovaný mohol aj naďalej v dobe neplnenia vyživovacej povinnosti poberať uvádzanú sociálnu dávku), ale musí byť spoľahlivo, bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázaná, čo v danom prípade splnené nebolo. Je pritom úlohou prokurátora, aby zabezpečil a súdu ponúkol dôkazy v takej kvantite a kvalite, ktoré spoľahlivo a bez vážnejších pochybností preukážu vinu obžalovaného v zmysle prokurátorom podanej obžaloby. Úlohou súdu je byť výlučne nezávislým a nestranným arbitrom, ktorý má rozhodnúť spor medzi obžalobou a obhajobou. Je neprípustné, aby súd ako nestranný arbiter v rámci kontradiktórneho procesu vyhladával a zabezpečoval dôkazy na preukázanie viny obžalovaného v zmysle podanej obžaloby (v tomto smere je potrebné upozorniť okresný súd na nesprávny postup, keď po vrátení veci sám iniciatívne zisťoval, či obžalovaný aj v období od 1.10.2015 poberal v obžalobe spomínané sociálne dávky vo výške 188,- eur týždenne). Krajský súd opakuje, že je vecou prokurátora, aby súdu zabezpečil a predložil dôkazy, ktoré preukazujú ním uvádzané tvrdenia v obžalobe.

Prokurátor ďalej v rámci podanej obžaloby zavinené neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným videl v tom, že za obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti od 1.10.2015 neboli zistené žiadne prekážky, ktoré by obžalovanému bránili nájsť si prácu s dostatočným príjmom. Ani toto tvrdenie prokurátora nebolo spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané a podložené relevantnými dôkazmi. Z obsahu spisu vyplývajú len veľmi čiastkové informácie ohľadne obžalovaného. Obžalovaný v rámci mailového ospravedlnenia zo dňa 9.1.2017 na č.l. 33 a ďalej v rámci čestného vyhlásenia nachádzajúceho sa na č.l. 76 spisu uviedol, že do konca roka 2016 bol nezamestnaný (nie je zrejmé, v ktorom období žalovaného neplnenia vyživovacej povinnosti, ani bližšie okolnosti, pre ktoré nepracoval) a že nemá finančné prostriedky na kúpu letenky či cestovného, aby sa mohol dostať na Slovensko za účelom jeho výsluchu v tejto trestnej veci. Obžalovaný sa od 1.4.2016 zamestnal (za tento mesiac si aj splnil vyživovaciu povinnosť), avšak opätovne nie je známe, dokedy pracoval a ak pracovať prestal, z akého dôvodu. Obžalovaný aj keď s políciou v rámci prípravného konania komunikoval prostredníctvom mailu, aspoň takýmto spôsobom ďalej nebol dopytovaný ohľadne získania bližších informácií ohľadne jeho schopností a možností plniť si vyživovaciu povinnosť v žalovanom období. Len z takto získaných čiastkových a strohých informácií o obžalovanom v žalovanom období neplnenia vyživovacej povinnosti nemožno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností uzavrieť, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť zavinené neplnil napriek tomu, že to bolo v jeho schopnostiach a možnostiach. Za takto

okresným súdom zisteného skutkového stavu bolo potom plne dôvodným a súladným so zákonom oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Pozornosti krajského súdu neunikla výpoveď svedkyne Z. (matky maloletého dieťaťa) a tiež zistenia z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 8P/10/2015, že obžalovanému bolo v roku 2013 v súvislosti s dopravnou nehodou vyplatených 10.000,- eur. Tu je potrebné poukázať na to, že predmetná suma bola obžalovanému vyplatená ešte v roku 2013, pričom z tejto sumy poslal matke maloletého dieťaťa sumu 8.000,- eur a matka maloletého mu vrátila iba 1.200,- eur (resp. podľa tvrdenia matky 2.000,- eur) a zrušila účet, ku ktorému mal dovtedy prístup aj obžalovaný. Na učinenie spoľahlivého záveru, že v žalovanom období bolo v schopnostiach a možnostiach obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť (bez bližšej vedomosti o obžalovanom v žalovanom období neplnenia vyživovacej povinnosti, či pracoval, ak nepracoval z akého dôvodu, ak skončil pracovný pomer, z akého to bolo dôvodu, v prípade, ak nepracoval, či aktívne hľadal prácu, aké mal náklady na život, aké sú jeho celkové majetkové pomery, či mu jeho zdravotný stav umožňuje pracovať), nepostačuje len vyjadrenie matky maloletého svedkyne Z., že obžalovaný žije, pretože na sociálnej sieti videla jeho fotografie z vianočného večierka.

Ako správne na to poukázal okresný súd, je plne na mieste v rámci predbežnej otázky primárne riešiť výšku výživného zodpovedajúcu schopnostiam a možnostiam obžalovaného v žalovanom období neplnenia vyživovacej povinnosti, pretože súd automaticky nemôže vychádzať zo súdom v minulosti určenej sumy výživného za pomerov v tom čase existujúcich na strane obžalovaného. V tomto konaní pritom neboli produkované dostatočné dôkazy ani k tomu, že v žalovanom období bolo v schopnostiach a možnostiach obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 150,- eur mesačne. Len z čiastkových informácií o obžalovanom nie je aktuálne ani možné spoľahlivo určiť, v akej výške bolo v žalovanom období v schopnostiach a možnostiach obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi.

Z vyššie uvedených dôvodov, v podrobnostiach odkazujúc na správne odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa krajský súd stotožňuje (keď rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu), krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.